

TU LIỆU: AI GIẾT GIÁO SƯ NGUYỄN VĂN BÔNG?

Trần Thanh

Mới đây, tôi được xem trên web-site của Radio VNCR.com một cuộc phỏng vấn bà Jackie Bông do phóng viên Vũ Chung thực hiện. Cuộc phỏng vấn này đề cập đến việc ám sát giáo sư Nguyễn Văn Bông hồi tháng 11 năm 1971. Bà Bông cho biết sau khi chồng bà bị giết, ông đại sứ Mỹ Bunker có đến nhà bà chia buồn và cho biết thủ phạm giết hại giáo sư Bông chính là bọn cộng sản. Sau cái chết của giáo sư Bông, nhiều nghi vấn đã được đặt ra, tập trung vào bốn đối tượng sau đây:

1/ Cộng sản đã giết giáo sư vì thấy giáo sư là người có tài và dễ tạo sự nghi kỵ -ly gián kế- trong hàng ngũ quốc gia.

2/ Tổng thống Thiệu muốn loại trừ giáo sư Bông vì giáo sư đã thành lập đảng đối lập Quốc Gia Cấp Tiên có uy tín, có thể tranh chức tổng thống với ông Thiệu trong tương lai.

3/ Thủ tướng Trần Thiện Khiêm muốn loại trừ giáo sư Bông vì tổng thống Thiệu đã mời giáo sư Bông làm thủ tướng và giáo sư Bông đã nhận lời.

4/ CIA Mỹ muốn loại trừ giáo sư Bông vì giáo sư Bông được đào tạo tại Pháp; mà Mỹ và Pháp không ưa nhau, nhất là Pháp đang đứng ngoài cuộc chiến và luôn tìm cách thọc gậy bánh xe, phá thối.

36 năm đã trôi qua (1971-2007) kể từ ngày giáo sư Bông bị ám sát nhưng những cuộc tranh luận và những nghi vấn về cái chết của ông vẫn còn tiếp diễn, vẫn chưa có một kết luận dứt khoát. Trong cuộc phỏng vấn dành cho phóng viên đài VNCR, tháng 8 năm 2007, bà Bông có vẻ có khuynh hướng tin rằng chính cộng sản đã giết hại chồng bà, cũng như bà cho biết ông Bunker, đại sứ Mỹ đã thông báo cho bà biết như thế, vì ông CỐ CHỨNG CỐ. Tuy nhiên, những chi tiết về những chứng cứ lại không được nêu ra, cho nên vấn đề có vẻ như vẫn được tiếp tục thả nổi.

Nhân xem đoạn video trên web-site của VNCR, tôi nhớ đến một bài báo có liên quan đến cái chết của giáo sư Bông, xin tường thuật lại để mọi người cùng tìm hiểu.

Vào năm 1976, tôi có đọc tạp chí Đứng Dậy của linh mục Chân Tín. Xin phép được dài dòng một chút xíu về tạp chí này: Trước năm 1975, linh mục Chân Tín là nhân vật thuộc thành phần thứ ba, đối lập với chính quyền VNCH và ông đã cho phát hành tạp chí mang tên là Đối Diện. Sau năm 1975, tạp chí Đối Diện được viết

cộng tiếp tục cho phát hành nhưng phải đổi tên, mang tên mới là "Đứng Dậy". Tuy nhiên, tạp chí Đứng Dậy cũng chỉ "đứng" được khoảng hơn một năm rồi sau đó bị xum bà chề vì bị viết cộng bức tử, đem vứt vào thùng rác, cùng chung số phận với tờ Tin Sáng của tên viết cộng nằm vùng Ngô Công Đức.

Trong tạp chí Đứng Dậy, (số mấy tôi không nhớ), có đăng một bài viết, dưới dạng hồi ký, kể lại chiến công của những "chiến sĩ biệt động thành" trong việc ám sát tên "ác ôn" (chữ dùng của viết cộng) Nguyễn Văn Bông. Tác giả bài viết ký tên là Vũ Quang Hùng, tự xưng là sinh viên năm thứ ba, đại học Khoa học Sài Gòn.

Tính đến nay, năm 2007, đã 31 năm trôi qua kể từ khi tôi đọc tạp chí ấy, ký ức có phần suy giảm, tuy nhiên tôi cố gắng nhớ càng nhiều chi tiết càng tốt để viết nên bài viết này.

Theo lời kể của tên Vũ Quang Hùng, hẳn là cộng sản nằm vùng thuộc ban An ninh T4 biệt động thành, trực thuộc sự chỉ huy của trung ương cục R. Những tên cộng sản gộc như Lê Duẩn, Võ Văn Kiệt, Phạm Hùng, Trần Bạch Đằng đều đã từng hoạt động trong cục R. Tên Hùng cho biết một hôm hắn nhận được chỉ thị là phải bằng mọi giá ám sát giáo sư Nguyễn Văn Bông vì đây là thành phần "ác ôn", rất nguy hiểm. Tên Hùng và một tên nữa được ban An ninh T4 tuyển chọn và được cấp cho một chiếc xe Honda 90, súng k54 và chất nổ để thực hiện việc ám sát. Trước khi ám sát, hai tên này được cho biết địa điểm bọn chúng sẽ ra tay là ngã tư Cao Thắng - Phan Thanh Giản, Sài Gòn và phải chờ đứng vào lúc chiếc xe của giáo sư Bông bị kẹt đèn đỏ ngừng ngay tại đó. Bọn viết cộng đã theo dõi rất kỹ và biết vào khoảng 12 giờ trưa, xe giáo sư Bông thường đến ngã tư đó. Xe giáo sư Bông có một xe cảnh sát đi theo hộ tống vì trước đó giáo sư đã bị ám sát hụt nên an ninh được tăng cường.

Tên Hùng và tên đồng bọn phải tập dượt kế hoạch ám sát rất kỹ. Bọn chúng dự trù, sau khi ném trái bom xuống dưới gầm xe của giáo sư Bông thì hai tên sẽ vọt chiếc xe Honda 90 vào trong một con hẻm ngay gần đó để tẩu thoát. Bọn chúng tập phóng xe trong con hẻm này nhiều lần và canh đồng hồ làm sao trong vòng ba phút là phải thoát được sang đầu hẻm phía bên kia. Sau khi tập dợt nhuần nhuyễn, bọn chúng được lệnh chờ ám sát. Một tên viết cộng nằm vùng khác được bố trí giả làm thợ sửa xe đạp, xe Honda, đem bày biện đồ nghề

nơi lễ đường tại ngã tư Cao Thắng - Phan Thanh Giản. Tên Hùng và tên đồng bọn giả làm khách sửa xe, đậu xe tại đó. Nếu xe của giáo sư Bông khi đến ngã tư Cao Thắng - Phan Thanh Giản, gặp đèn xanh, chạy luôn thì ngày hôm đó kế hoạch ám sát được hoãn lại, chờ ngày tiếp theo. Ngược lại, nếu gặp đèn đỏ thì hai tên khủng bố sẽ ra tay. Tên Hùng ngồi đằng sau xe Honda 90 sẽ ném trái bom xuống dưới gầm xe của giáo sư Bông rồi bọn chúng phóng xe bỏ chạy. Kế hoạch đã diễn ra đúng như bọn chúng dự trù và giáo sư Bông đã thiệt mạng.

Sau vụ ám sát, hai tên khủng bố đã được ban an ninh T4 đưa ra ngoài chiến khu trốn thoát. Sau năm 1975, tên Hùng theo chân đoàn quân "giải phóng" vào Sài Gòn. Hắn được việt cộng cho làm chủ tịch ủy ban nhân dân quận ba, thành Hồ. Và hắn đã viết hồi ký, kể lại chiến công "về vàng" của mình! Điều đáng lưu ý, trong bài viết của hắn có ghi rõ những ý chính quan trọng như sau:

1. Nhận định của Trung ương cục R về giáo sư Bông:

- Đó là con người nguy hiểm vì có trình độ văn hóa (đậu bằng thạc sĩ luật tại Pháp), lãnh tụ đảng đối lập Quốc gia Cấp tiến, chủ trương lãnh mạng hóa guồng máy quốc gia và chống tham nhũng. Nếu giáo sư Bông được ông Thiệu bổ nhiệm làm thủ tướng, ông Bông sẽ có nhiều cải tổ nội các, làm cho chính quyền VNCH thêm vững mạnh, cách mạng (việt cộng) sẽ gặp nhiều khó khăn trong tương lai.

- Giáo sư Bông làm viện trưởng Học viện Quốc gia Hành chánh, trực thuộc Phủ Thủ tướng. Trường này chuyên đào tạo các cử nhân và cao học hành chánh thuộc ngạch Phó đốc sự, Đốc sự hành chánh. Khi ra trường, đa số các học viên được bổ nhiệm làm phó quận hoặc phó tỉnh trưởng, giúp củng cố hệ thống chính quyền của "ngụy" thêm vững mạnh. Tầm quan trọng của Học viện Quốc gia Hành chánh cũng không thua gì trường Võ bị Quốc gia Đà Lạt. Một bên giúp xây dựng quân đội một bên giúp xây dựng chính quyền dân sự. Một người có tài và liêm khiết như giáo sư Bông sẽ đào tạo ra rất nhiều tên "ngụy quyền" ác ôn, sẽ rất nguy hiểm cho cách mạng!!!

2. Chính vì vậy cho nên phải bằng mọi giá ám sát giáo sư Bông, đồng thời để GÂY KẼ LY GIẢN, LÀM CHO NỘI BỘ KẼ THÙ NGHI KỊ, TỐ CÁO LẤN NHAU, MẮT ĐOÀN KẾT, CHÍNH QUYỀN VÀ QUÂN ĐỘI CỦA NGUY (VNCH) SẼ NGÀY CÀNG SUY YẾU.

3. Sau vụ ám sát, bà Bông đã tố cáo đích danh thủ tướng Trần Thiện Khiêm là đã giết hại chồng bà nhưng bà ta có ngờ đâu việc ám sát là do chính cách mạng (tức bọn khủng bố việt cộng) ra tay trừng trị tên "ác ôn" nguy hiểm! Đồng thời cũng chính trong thời điểm này (năm 1971), các tờ báo thuộc thành phần thứ ba ở Sài

Gòn đua nhau khai thác tin tức về vụ ám sát và bình luận có lợi cho cách mạng! (việt cộng)

Như vậy, sau năm 1975, qua bài viết hồi ký của tên Vũ Quang Hùng, sự việc đã rõ: chính bọn khủng bố việt cộng đã sát hại giáo sư Bông. Có thể có bạn đọc còn thận trọng, hoài nghi mà cho rằng: biết đâu tên Hùng bịa chuyện, viết hồi ký để tự đánh bóng thành tích cá nhân của mình?

Theo nhận định của riêng tôi thì có cho kẹo tên Hùng cũng không dám bịa chuyện nói phét. Nhất là sau năm 1975, hắn đang được việt cộng thưởng công bằng cách cho làm chủ tịch ủy ban nhân dân quận ba Sài Gòn. Vào thời điểm đó, hệ thống chuyên chính vô sản của việt cộng rất mạnh. Chỉ cần một tên công an khu vực tép riu thôi cũng có thể làm cho người dân phải sợ hãi, lao đao, khôn đốn, huống chi, bịa đặt chuyện, nói đung chạm đến ban An ninh T4 thuộc trung ương cục R, lơ mơ có thể bị mất đảng, mất chức, nặng hơn nữa là có thể bị cho đi mò tôm!

Trong cuộc phỏng vấn dành cho Radio VNCR, tháng 8 năm 2007, bà Bông đã kể rằng có hai thanh niên đi xe mibilette ném quả bom vào gầm xe của giáo sư Bông. Tôi e rằng chi tiết này không đúng vì xe mibilette do Pháp sản xuất là loại xe không có hộp số, khi khởi động, không thể phóng nhanh được. Theo hồi ký của tên Hùng thì bọn chúng dùng xe Honda 90 phân khối để phóng nhanh, vượt ấu, dễ dàng thực hiện việc ám sát. Chi tiết này có lý hơn.

BÀI HỌC KINH NGHIỆM LỊCH SỬ:

Qua sự kiện lịch sử nêu trên, chúng ta rút ra được một kinh nghiệm: Phải đề phòng kế ly gián của việt cộng. Nói cho rõ hơn là việt cộng luôn luôn tìm cách gây chia rẽ trong nội bộ của người quốc gia. Những thủ đoạn bọn chúng thường dùng là:

- Phao tin đồn nhảm để gây hoang mang hoặc bôi nhọ một cá nhân hay đoàn thể nào đó.

- Ném đá dầu tay (như vụ ám sát giáo sư Bông) để gây sự nghi kỵ lẫn nhau trong hàng ngũ những người quốc gia.

- Đâm bị thóc chọc bị gạo. Xúi dục và kích động các phe nhóm choảng lẫn nhau te tua, bẻ đầu sút trán, trong khi đó bọn chúng đứng ở ngoài cười khoái trá và viết thu hoạch thắng lợi!

- Hăm dọa ám sát hoặc tố cáo một điều gì đó để làm nản nhân sợ hãi, phải nghe theo sự điều khiển của bọn chúng.

- Mua chuộc, dụ dỗ, gài độ. Hình thức phổ biến là dùng tiền và gái.

Xin nêu thêm một ví dụ khác để thấy rõ thêm kế ly gián của việt cộng:

Sau năm 1975, các dân quân cán chính của VNCH bị việt cộng bắt đi cải tạo tư tưởng. Trong các buổi học chính trị, các tên quản giáo thường nói chắc như đinh

đóng cột, đại khái như: "... thằng Thiệu lúc bỏ chạy ra nước ngoài đã ăn cắp 17 tấn vàng đem theo. Nó đã ăn cắp tài sản của nhân dân!" Truyền thông báo chí của việt cộng trong giai đoạn này cũng ra rả một luận điệu tương tự, tha hồ vu khống, bôi nhọ cá nhân ông Thiệu, cựu tổng thống nước VNCH.

Năm 1990, tôi có nghe đài BBC phỏng vấn ông Thiệu. Trong cuộc phỏng vấn này, phóng viên có nêu ra vụ 17 tấn vàng và ông Thiệu đã trả lời, khẳng định rõ đó chỉ là tin đồn nhảm, hoàn toàn là chuyện vu khống, bịa đặt. Và mãi đến khoảng thời điểm năm 1995 trở về sau, sự việc trên từ từ được phơi bày ra ánh sáng. Các báo của việt cộng lần lượt đăng những bài hồi ký liên quan đến vụ 17 tấn vàng, chẳng hạn như:

- Bài viết của viên trung tá phi công việt cộng phụ trách việc chở 17 tấn vàng ra bắc.
- Bài viết của một cựu thủ kho VNCH, phụ trách giữ kho vàng thuộc ngân khố quốc gia. Ông này tường thuật lại tỉ mỉ việc ông chứng kiến ông tiến sĩ Nguyễn Văn Hảo, cựu phó thủ tướng VNCH kiêm tổng giám đốc ngân khố quốc gia đã bàn giao lại kho vàng ở bên Bạch Đằng cho việt cộng như thế nào.
- Bài viết của chính ông Nguyễn Văn Hảo, thuật lại "công trạng" của ông ta, bàn giao lại kho vàng cho việt cộng

Và mới đây nhất là quyển hồi ký của tiến sĩ Lê Tiên Hưng, người trước đây đã từng là phụ tá cho tổng thống Thiệu. Trong quyển hồi ký, ông Hưng có đoạn nói về 17 tấn vàng: Đầu năm 1975, khi bị Mỹ cắt giảm viện trợ quá nhiều, tổng thống Thiệu đã tiến hành kế hoạch dùng 17 tấn vàng để mua vũ khí tiếp tục chiến đấu nhưng kế hoạch này đã không thi hành được.

Cũng theo báo chí của việt cộng thì sau khi cướp được chiến lợi phẩm 17 tấn vàng, tên Lê Duẩn, tổng bí thư đảng đã vội đem cống nạp ngay cho mẫu quốc Liên Xô để trả nợ chiến tranh! Và chắc chắn là không ít trong số 17 tấn vàng đó đã chui vào túi của những tên trùm mafia việt cộng trong bộ chính trị và trung ương đảng việt gian cộng sản! Số vàng ăn cướp được, bọn việt gian cộng sản đã đem cống nạp cho quan thầy Liên Xô và tham nhũng nhưng đồng thời bọn chúng vẫn chỉ đạo cho truyền thanh, báo chí và hệ thống quản giáo trong các trại cải tạo lên án, bôi nhọ ông Thiệu, cựu tổng thống VNCH để hạ nhục kẻ thù! Đúng là vừa ăn cướp vừa la làng. Và cũng là thực hiện KẾ LY GIÁN!!!

Vẫn bốn cũ soạn lại và chúng ta vẫn cứ bị mắc lừa!

Qua hai dẫn chứng vừa nêu trên - vụ ám sát giáo sư Bông và vụ 17 tấn vàng - chúng ta thấy rằng nghề ruột của bọn việt gian cộng sản là khủng bố, rí tai tuyên

truyền, kích bác, xúi dục, vu khống và ly gián hàng ngũ của người quốc gia. Bọn chúng đã làm nghề này từ năm 1945, hơn 60 năm kinh nghiệm, tay nghề đã rất vững vàng, đáng bậc thầy thiên hạ, có thể xin thế giới cấp cho Licence, nhân hiệu cầu chứng tại tòa là sản phẩm loại xịn "chính cống bà lang trọc"!!!

Chúng ta hãy nhìn vào cộng đồng người Việt ở hải ngoại: suốt 30 năm qua, các phe phái, hội đoàn liên tục bất hòa, choảng nhau bẻ đầu sứt trán. Có người cho rằng bản tính của người quốc gia là ưa sinh sự, ưa cãi vã. Nhưng tôi không tin như vậy. Người quốc gia rất đáng yêu, bản tính hiền hòa lắm chứ không phải ba trợn hay "Chí Phèo" như đã bị bọn cộng sản giật dây. Tôi cho rằng trong những sự bất hòa đó, chắc chắn là có bàn tay nhám nhúa của việt cộng nhúng vào. Những sự bất hòa này đã có trong xã hội miền nam liên tục từ năm 1960 đến 1975. Chỉ một vụ ám sát giáo sư Nguyễn Văn Bông thôi đã gây ra bao nhiêu tranh chấp, mất đoàn kết trong nội bộ hàng ngũ những người quốc gia? Tổng thống Thiệu, thủ tướng Khiêm và CIA Mỹ có thanh minh bao nhiêu đi chăng nữa cũng không thuyết phục nổi người dân, bởi vì, lúc ấy những tờ báo ở Sài Gòn thuộc thành phần thứ ba, bị cộng sản giật dây đã liên tục bôi nhọ, vu khống, lên án chính quyền VNCH. Một trong những tên to mồm nhất lúc bấy giờ là Thích Trí Quang, thuộc thành phần thứ ba. Ông Sư này nổi đình nổi đám và quậy từ trái sang phải tới mức tờ báo Time của Mỹ đặt cho hẳn biệt hiệu là "the Buddhist Bid for Power" (nhà sư tham vọng quyền hành). Tôi nhìn thấy hình chụp của ông ta đăng trên hình bìa của tờ báo Time. Tướng mạo ông ta trông rất bậm trợn, gian ác, y như những tên khỉ đột trong bộ chính trị của việt cộng: đôi lông mày sâu róm, chỏm xể, mũi sư tử, cặp môi dày và thâm xì như môi trâu! Sau năm 1975, ông ta hoàn toàn câm họng, sống ẩn dật, lặn sâu 20 ngàn dặm dưới đáy biển. Cộng sản đã dùng ông ta xong, múi chanh đã vắt hết nước và đã bị liệng vào thùng rác như bao nhiêu tên thuộc thành phần thứ ba khác!

Và mới đây nhất, tại quận cam đã xảy ra những cuộc biểu tình liên tục, lên án một nhóm người trẻ tự xưng là "làm báo theo kiểu Mỹ". Theo tôi, họ làm báo theo kiểu.... việt gian chứ không phải làm theo kiểu Mỹ! Người Mỹ chính cống cũng không ai làm báo ngu như vậy! Chúng ta thấy từ sau biến cố 911, có tờ báo của Mỹ nào ca ngợi bọn khủng bố đâu? Những người trẻ này đã bị cộng sản giật dây, xúi dục hoặc chính họ đã tự nguyện đi bung bô cho cộng sản. Bọn việt gian cộng sản đã lấp ống đu đủ vào đít họ và thổi miên man 24 giờ trong một ngày, 7 ngày trong một tuần, để rồi, họ đang từ là những con nhái bồng có ảo tưởng mình là những con bò!!!

Những Việt gian cộng sản, có 60 năm kinh nghiệm gây ly gián, phá rối hàng ngũ những người quốc gia như tên Võ Văn Kiệt rất thích những người trẻ tuổi. Bởi vì những người này là những con nai tơ, dễ dụ dỗ. Đó là lý do vì sao Viet Weekly đã ĐƯỢC CHỌN (!) để phỏng vấn những tên cáo già như Võ Văn Kiệt, Nguyễn Minh Triết! Có cho kẹo, những tên khi đột (goon) như tên Kiệt hoặc tên Triết cũng không dám mời những người như giáo sư Nguyễn Văn Canh, nhà báo Việt Thường, luật sư Đinh Thạch Bích để tranh luận về chính trị hoặc nói chuyện hòa hợp, hòa giải, xóa bỏ hận thù, hợp tác xây dựng đất nước! Bởi vì những người này đã từng sống trong ruột cộng sản, rành sáu câu vọng cổ của bọn chúng quá rồi! Chính vì vậy nên bọn cộng sản thường bôi nhọ những người lớn tuổi là " mang nặng quá khứ hận thù "! Và những người trẻ thì thường bị chúng phỉnh phờ, tâng bốc là "những người có đầu óc cởi mở, biết hướng về tương lai"! Những con nai biết cái đêch gì mà cởi mở với không cởi mở? 60 năm kinh nghiệm lừa bịp của việt cộng nhiều gấp hai, gấp ba lần tuổi đời của những con nai, con nhái!!!

Nghị quyết 36 tiêu tốn hàng tỷ đô la, trong khi hàng triệu dân trong nước đang chết đói, sống lây lất nơi đầu đường xó chợ!!!

Chưa có xã hội nào trên thế giới có sự tương phản về giàu nghèo đến mức kinh hoàng như ở Việt Nam, dưới sự cai trị của bọn việt gian cộng sản. Ở Mỹ cũng có sự phân cực về giàu nghèo nhưng người dân nghèo ở Mỹ còn có chiếc xe hơi để đi làm, cuối tuần, hạng bét cũng uống được chai bia và có được một bữa ăn ngon để tắm rửa cho năm ngày đi cày vất vả trong tuần. Tỷ phú như Bill Gate cũng lái xe hơi 4 bánh chứ không đi trực thăng và một anh cu li hạng bét cũng chễm chệ ngồi trên xe hơi như ai, tất nhiên giá trị hai chiếc xe hoàn toàn khác nhau, nhưng xe hơi là xe hơi, giàu hay nghèo gì cũng chạy vi vu trên đường phố!

Còn ở Việt Nam hiện nay thì sao? Hàng triệu người đang chết đói! Tất nhiên không chết đói thê thảm như năm Ất Dậu 1945 nhưng cái cảnh "chạy ăn từng bữa toát mồ hôi" thì nhiều lắm. Hàng triệu triệu người đang lâm vào hoàn cảnh chỉ cầu mong sao hàng ngày kiếm được một cái gì đó nhét vào bao tử để khỏi bị đói, thế là may mắn lắm rồi, còn mọi nhu cầu khác họ không bao giờ dám nghĩ tới! Như vậy đó cũng là một dạng đang bị chết đói! Tôi thực sự kinh hoàng khi đọc những phóng sự do chính những tờ báo trong nước đăng: ở một xã nọ, chính quyền cho xe ủi đất đào một cái hố khổng lồ để chôn hàng chục ngàn con gà bị chết vì bệnh cúm gà. Chôn xong, họ rắc vôi bột lên rồi lấp đất lại. Thế nhưng chỉ trong vài giờ đồng hồ sau, vài chục ngàn xác chết các con gà đã bị người dân đói ở

trong xã ra đào lên và đem về nấu ăn ngon lành!!! Phóng viên báo chí hỏi những người dân rằng họ không sợ bị lây bệnh cúm gà hay sao? Câu trả lời gây kinh hoàng, đánh động lương tâm cả loài người: Phải ăn một bữa thịt gà no cho đã rồi sau đó có bị chết vì bệnh cũng mãn nguyện, chớ bị đói triển miên từ ngày này sang ngày khác, chịu không thấu!

Trong khi đó thì bọn việt gian cộng sản sẵn sàng vung ra hàng tỷ đô la, quyết tâm đánh phá và thôn tính cộng đồng người Việt ở hải ngoại, nhất là tại ba nước Mỹ, Canada và Úc. Chúng đã liên tục đưa ra hàng trăm đoàn văn công sang để "phục vụ" việt kiều, vé bán không được thì đem cho không, lỗ vốn đã có nhà nước bù lỗ!!! Mới đây có một cuộc biểu tình chống các ca sĩ trong nước sang Mỹ trình diễn. Khi được phóng viên phỏng vấn, ca sĩ Đù-Với-Heo đã chê bai những người biểu tình là kém văn hóa. Nhìn cái bản mặt tái mét của hắn vì sửa sắc đẹp quá nhiều, trông như mặt một tên thái giám bị thiếu sai thuốc phiện, tôi biết chắc hắn đang ra sức tuyên truyền cho nghị quyết 36, theo đúng chỉ thị của bọn đầu gấu trong bộ chính trị. Có ngoan ngoãn làm cái loa tuyên truyền cho đảng thì mới được đảng cho xuất ngoại dài dài chớ!

Ngoài ra còn nhiều dạng tấn công cộng đồng chúng ta, cũng là một phần của nghị quyết 36, chẳng hạn như các linh mục, giám mục trong nước đua nhau ra hải ngoại để quyền tiền. Người nào quyền được nhiều tiền thì lại được bọn cộng sản tiếp tục cho xuất ngoại để làm công tác.... "mục vụ"!!!! Đi xin tiền về để nuôi bọn việt gian cộng sản mà họ gọi là "mục vụ" thì hết chỗ nói! Vì sao? Bởi vì số tiền quyền được, chắc chắn khi về nước họ phải đóng hụi chết cho bọn đầu gấu việt cộng. Cũng tựa như những em điểm phải đóng tiền "tứ lục" cho những thằng ma cô gác động đi!

Kết luận:

Chúng ta phải luôn luôn đề phòng kẻ ly gián của việt cộng. Phòng bệnh hơn chữa bệnh. Bọn việt gian cộng sản luôn ở thế chủ động tấn công, trong khi đó chúng ta lại ở trong thế bị động, phòng thủ. Bọn chúng như những con vi trùng ho lao, luôn luôn phục sẵn trong cơ thể chúng ta. Khi cơ thể chúng ta yếu, chúng sẽ bùng lên phá nát hai lá phổi.

Chính vì vậy, mỗi khi tôi thấy có một biến cố gì lớn, xảy ra trong cộng đồng là tôi liên tưởng ngay đến những bài học cay đắng, kinh nghiệm trong quá khứ. Tôi tự đặt ra một câu hỏi cho chính tôi: Phải chăng đây là một vụ ám sát giáo sư Nguyễn Văn Bông hay là vụ 17 tấn vàng đang tái diễn????

Phải luôn đề phòng, kể cả những món "quà" của việt gian cộng sản đang đem biếu cho chúng ta: miễn vi-sa cho việt kiều. Thực chất đó chính là những sợi giây thông lọng mà những ai đã đại đột đút đầu vào thì vô phương cứu chữa.

Trần Thanh
September 2007

